

DIECÉZNÍ ČASOPIS PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

Setkávání

4 duben
2013
ročník XXIII.

Povolání jsou znamením naděje založené na víře

(...) Kněžská a řeholní povolání se rodí ze zkušenosti osobního setkání s Kristem a z upřímného a důvěrného rozhovoru s ním, abychom splnili jeho vůli. Je tedy třeba, aby rostla naše zkušenost víry chápána jako hluboký vztah s Ježíšem, jako vnitřní naslouchání jeho hlasu, který v nás zaznívá. Cesta, která uschopňuje člověka, aby přijal Boží volání, se může rozvíjet uvnitř křesťanských společenství, jež žijí v ovzduší intenzivní víry, svědectví velkorysého přijímání evangelia a misijního nadšení. To vede k úplnému sebedarování pro

Boží království, které se posiluje svátostmi, zvláště eucharistií, a horlivým životem modlitby, jež „musí být na jedné straně velmi osobní: mé já se v ní setkává s Bohem, s živým Bohem. Na druhé straně musí být stále vedena a osvětlována velkými modlitbami církve a svatých, liturgickou modlitbou, v níž nás Pán stále učí správně se modlit“ (enc. *Spe salvi*, 34).

Z poselství Benedikta XVI. k L. Světovému dni modliteb za duchovní povolání, který připadá na 21. dubna 2013, 4. neděli velikonoční

Co nového v katedrále sv. Mikuláše?

Stav v dubnu 2013.

PODPOŘENO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO
REGIONÁLNÍ ROZVOJ
Směr budoucnost - cíl prosperita

Projekt „Turistické, kulturní a společenské zázemí v areálu katedrály sv. Mikuláše a děkanství v ČB“ je spolufinancován z grantu Evropského fondu pro regionální rozvoj (ROP Jihozápad).

OBSAH

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ 3

Zázraky se dějí 4

Pozdrav od P. Ecklbauera z Libanonu 5

Pro radost otce 6

První soboty na Klokotech 6

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Hledáme dobrovolníka na výuku češtiny 7

Velikonoční setkání v Dominu 7

Koncert milosrdenství 8

Ukončení sbírky pro Diakonii Broumov 8

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Velikonoční dílna 9

Jarní prázdniny 2013 9

Víkendové setkání pro dívky 9

Pozvánka do vikariátu Prachatic 10

Postní radost z obnovy s P. Zavrelem 11

Ministranti kmene Kloko 11

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Hormonální antikoncepce, její rizika a co k tomu my věřící 12

DCR připravuje 12

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Diecézní setkání mládeže 2013 13

Večer v Černici 13

Mladý člověk a společenské dění 13

Velikonoce na Ktiši 14

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Výhra nebo prohra 15

Šestá postní 16

Zemřel jáhen Josef Matějka 16

K studiu a četbě doporučujeme 17

PERSONALIA 17

Karmelitánské nakladatelství 17

Radio Proglas 18

Nakladatelství Paulinky 18

Příští číslo

vyjde 20. 5. 2013.

Uzávěrka je 10. 5. 2013.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Poštovní adresa:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá Mons. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

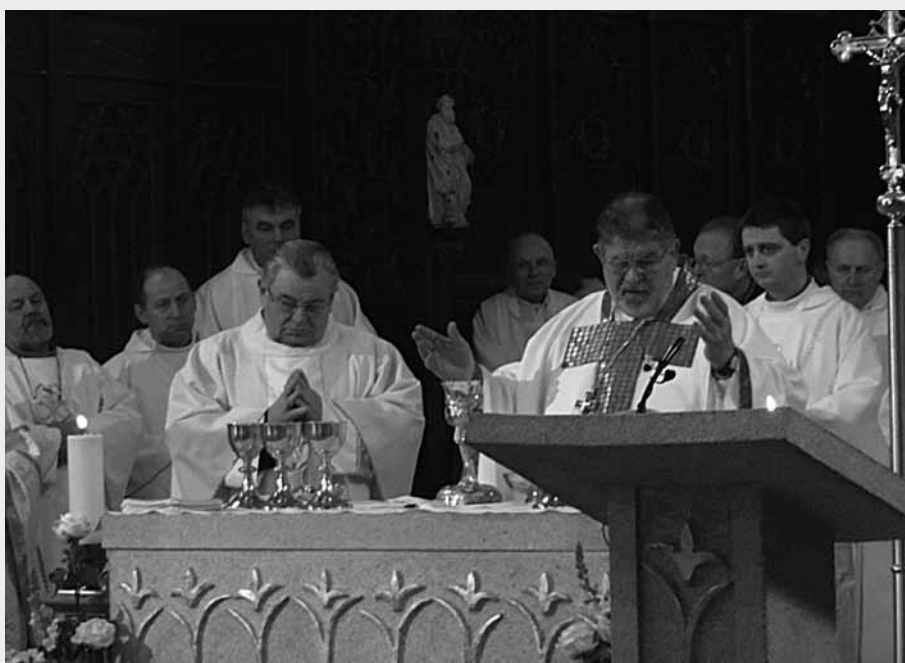
Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Oslava 70. narozenin diecézního biskupa Mons. Jiřího Paďoura, OFM Cap.

Ve čtvrtek 4. dubna se dožil 70 let českobudějovický diecézní biskup Mons. Jiří Paďour, OFM Cap.

Za dar svého života poděkoval spolu s oběma našimi kardinály, ostatními diecézními i světicími biskupy z ČR i sousedních diecézí, kněžími, jáhny a věřícími českobudějovické diecéze při mši sv. v klášterním kostele Obětování Panny Marie.

Apoštolský nuncius v ČR, mons. Giuseppe Leanza, který se mše sv. nemohl zúčastnit, poslal mons. Paďourovi blahopřání, kde se mj. píše: „...dovoluji si vyjádřit Vám hluboký obdiv a úctu, připojuji i srdečné a bratrské přání dobrého zdraví, pokoje a zdu. (...)“

Při této mimořádné příležitosti vyjadřuji radost i jménem Svatého otce Františka, který Vás provází svým otcovským a apoštolským požehnáním pro hojnou apoštolskou službu a misionářské úsilí za obnovu víry v Krista, zvláště během tohoto Roku víry a jubilejního roku sv. Cyrila a Metoděje, velkých apoštolů a evangelizátorů slovanských národů. Využívám této příležitosti, abych touto cestou srdečně pozdravil kněze, řeholníky, řeholnice i věřící Vaší diecéze. (...)“

-r-

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

- 15.-17. 4. (po-st) **Velerad** – Pout' kněží ČR za obnovení víry – *oba biskupové*
18. 4. (čt) **Praha**, Arcibiskupský seminář – Mše sv. pro bohoslovce (17.30 hod.) – *biskup Pavel*
19. 4. (pá) **České Budějovice**, sv. Vojtěch – Mše sv. pro Proglas (18 hod.) – *biskup Pavel*
20. 4. (so) **Horažďovice** – Biřmování (10 hod.) – *biskup Pavel*
21. 4. (ne) **Zlatá Koruna** – Mše sv. k 750. výročí kláštera ve Zlaté Koruně (9.30 hod.) – *biskup Jiří*
- Týn nad Vltavou** – Svěcení zvonů (9.30 hod.) – *biskup Pavel*
- 23.-24. 4. (út-st) **Praha** – Zasedání ČBK – *oba biskupové*
26. 4. (pá) **České Budějovice**, sv. Vojtěch – Mše sv. pro Proglas (18 hod.) – *biskup Pavel*
2. 5. (čt) **Vyšší Brod** – Vysvěcení kaple Závěšova kříže (15 hod.) – *biskup Jiří*
- 3.-6. 5. (pá-po) **Řím** – Pout' katechetů českobudějovické diecéze – *biskup Pavel*
12. 5. (ne) **Jindřichův Hradec** – Biřmování (8.30 hod.) – *biskup Pavel*
16. 5. (čt) **Nepomuk** – Vikariátní konference – *biskup Pavel*
18. 5. (so) **České Budějovice**, klášterní kostel - Setkání s biřmovanci (16 hod.) – *biskup Jiří*
19. 5. (ne) **České Budějovice**, klášterní kostel – Biřmování (9.30 hod.) – *biskup Jiří*
- Sušice** – Biřmování (9 hod.) – *biskup Pavel*
21. 5. (út) **České Budějovice**, biskupství – Zasedání vikářů a kněžské rady – *oba biskupové*

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

ZÁZRAKY SE DĚJÍ

(Bl. Jan Pavel II. v Prachaticích)

Když otec biskup Jiří před dvěma roky dedikoval kapli v prachatickém Hospici sv. Jana N. Neumanna bl. Janu Pavlu II., byli jsme nadšeni z této události už proto, že se stala nejstarším sakrálním prostorem zasvěceným velkému polskému papeži. Akt se udál 1. 5. 2011 jen několik hodin poté, kdy papež Benedikt XVI. svého předchůdce v Římě beatifikoval. Asi nikoho z nás v tyto chvíle nenapadlo, že Jan Pavel II. s námi jednou bude v kapli i fyzicky. S myšlenkou případného získání ostatků přišla jedna z našich lékařek, která v hospici pracuje. Již vícekrát jsme v hospici měli příležitost si ověřit, že Bůh přeje naivním, bláznivým nápadům, jsou-li dostatečně upřímné a bezeštné. Sepsal jsem tedy žádost adresovanou krakowskému metropolitovi Stanislawu kardinálu Dziwiszovi, kterou do polštiny vstřícně přeložil P. Bogdan Ganczarski z Volyně. Spolu s laskavým písemným doporučením o biskupa Jiřího bylo před Vánoci vše odesláno.

Dlouho nebyla žádná odezva. Po dvou měsících mne naděje na získání ostatků již opouštěla. Jako poslední aktivitu jsem se rozhodl napsat emailový dopis na krakowskou kurii s „nenápadným“ dotazem, zda-li žádost vůbec doputovala na patřičná místa. Krátký text jsem si přeložil do polštiny a jal se do adresáře v mailové zprávě kopírovat elektronické adresy z webové stránky krakowské arcidiecéze. Do odeslání emailu scházelo několik málo minut. V ten moment vstoupila do mé kanceláře paní recepční s došlou poštou. Na prvním místě ležel dopis z Polska s kardinálským znakem na obálce...

Odpověď byla kladná, žádosti kard. Dziwisz vyhověl. Ostatky si prý můžeme vyzvednout osobně v Krakově po telefonické domluvě v kanceláři kurie. Poprosil jsem o biskupa, aby na dlouhou cestu se mnou uvolnil mého

Schránka s relikviářem

dlouholetého kamaráda P. Tomasze Piechnika. Vyrázili jsme v pondělí 25. března ráno. V Třeboni ještě přistoupil P. David Henzl. Chovali jsme naději, že budeme mít čest ostatky bl. Jana Pawla II. převzít z rukou tehdejšího jeho osobního sekretáře a nynějšího nástupce na krakowském arcibiskupském stolci, kard. Dziwisze. Podmínkou bylo přijet do 13 hod. Díky dopravní zácpě v centru Krakova jsme na arcibiskupství dorazili až před čtrnáctou hodinou. Pan kardinál již byl pryč. Podle sekretářky – řeholní sestry – máme přijít v 15 hod. a snad z rukou alespoň některého z prelátů ostatky převezmeme.

V daný čas jsme nervózně přešlapovali na místě. Vstupujeme do krásného velkého barokního sálu s historickými portréty polských hierarchů. Jaké bylo naše překvapení, když do sálu vešel sám otec kardinál. Se všemi se pozdravil. Krátce pohovořil a vyznal se

z náklonnosti k české zemi a českému národu. Posléze se vzdálil do boční místnosti, aby se vrátil s červenou krabičkou. V ní se skvěl malý kruhový pozlacený relikviář, uprostřed prosklený. A v něm kousek plátna s kapkou krve bl. Jana Pawla II. Po krátkém rozhovoru pro Českou televizi se o. kardinál s námi rozloučil se slovy, že nám dává to nejcennější, co má... Plní rozrušení si zcela neuvědomujeme, co vše se vlastně odehrálo. Vycházíme z arcibiskupského paláce. Krabičku s relikviářem skrývám pod sakem, v kapse košile na hrudi, u srdce. V tu chvíli zavanul tak silný vítr, že nás stálo sil udržet se na nohou a neztratit rovnováhu. První myšlenka, která mi přišla mna mysl – Jan Pavel II. přece miloval vítr. Vítr, jako symboliku vanutí Ducha svatého. V tu chvíli jsem pochopil, že je opravdu s námi...

Cesta zpět ubíhala rychle i proto, že za volanem jsme se mohli střídát. Mí spolucestující vystupují v Třeboni, resp. v Českých Budějovicích. Do hospice přijíždím na druhý den dopoledne. V kapli již čekají hospicovní zaměstnanci – pan primář, vrchní sestra a další. Mj. také sestra z místní komunity boromejek. Jak že se jmenuje? S. M. Jana Pavla, SCB...

O. biskup Jiří určuje, že ostatky budou uloženy do kříže v centrální části kaple. Oslovuji truhláře, aby v kříži vhodně vytvořil malý prostor pro uložení. Za několik dní zvoní neznámý telefon. Na druhém konci se ozve hlas uměleckého vitrážisty, který sděluje, že by si považoval za čest dobrovolnický a zdarma vyrobit sklo na zakrytí prostoru ostatků po jejich uložení do kříže. A tak se stalo. Ostatky jsou, díky vstřícnosti a zbožnosti dobrého člověka, uzavřeny originálním sklíčkem z relikviáře sv. Reparata z 18. století!...

Pokračování na 5. straně.

Pokračování ze 4. strany.

O. biskup Jiří vkládá relikviář do kříže

V pátek 5. dubna od 15 hodin v kapli bl. Jana Pavla II. začíná mše sv. vedená mons. Jiřím Padourem, OFMCap., naším sídelním biskupem. Při ní slavnostně ukládá ostatky „Božího sympatáka“ k trvalé účtě do kříže, který je na očích z každého místa v kapli. Zázrak se stává skutečností...

Máme v hospici ostatky světce. Světce, jehož většina současníků znala, zažila. Kolik lidí na světě má tuto čest? Světce, který svým životem i svým utrpením světu ukázal, jak se nese kříž a těžká nemoc. Kdo jiný by měl být v hospici naším ochráncem?

Bl. Jene Pavle II., oroduj za nás!

Robert Huneš, ředitel hospice

Malý cyklus

CÍRKEV ŽIJE Z EUCHARISTIE

s P. Stanislavem Brožkou

PRVNÍ SOBOTY

1. Bohoslužba oběti - 4. 5. 2013
2. Krása liturgie - 1. 6. 2013

13.30-16.00 - PROMLUVA
V DOMĚ EMAUZY

16.00 - ZPÍVANÉ KLOKOTSKÉ
HODINKY

16.30 - RŮŽENEC

17.00 - MŠE SVATÁ

Srdečně zvou

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty
a obláti Panny Marie Neposkvrněné

Pozdrav od P. Günthera Ecklbauera, OMI působícího v Libanonu

Milí přátelé!

Už jsem tady v Libanonu 6 měsíců a blíží se Velikonoce. Je tedy čas, abych se ozval a vás, věrné přátele, kteří se za mne modlíte a moje bývalé misie stále ještě podporujete, pozdravil! Mám se tu dobře. Zima zde není taková jako v Evropě nebo v pákistánské poušti! Nikdy nepadla teplota pod 6 stupňů, dnes máme dokonce stupňů 25! Ale hodně prší během zimního období, proto v arabštině používají ve zdejšímu dialektu jedno slovo pro déšť i pro označení zimního období.

Víte, že se rád učím jazyky, a toho si zde užívám. Až moc! Musím se učit tři jazyky zároveň: spisovnou arabštinu, libanonské nářečí arabského jazyka a francouzštinu. To je docela náročné. Sice znám čím dál víc slov, ale od mluvení alespoň jedním z těchto tří jazyků jsem stále ještě daleko.

Chtěl jsem být „malým“, abych se víc přiblížil Pánu. Toho si také docela dost užívám: Když je člověku už 49 let, byl zvyklý na pozici faráře, obklopen láskou farníků, pak je takový návrat do „mateřské školy“ náročný. Nikdo na mě není zlý, vůbec ne, ale prostě je to nezvyklé, že jsem tu starší pán, kterého nikdo nezná a který k tomu ještě nemůže mluvit... Ale je to přesně to, co jsem chtěl. Přibližuje mě to Pánu i těm maličkým. Poznávám lépe sebe, což je také přínosem!

Jsem Bohu vděčný, že mi umožnil tento krok. Samozřejmě se mi někdy stýská po „domově“, a tehdy myslím především na vás, protože nejpěknější chvíle během pobytu v Evropě jsem bezesporu strávil v České republice.

Samozřejmě jsem také nezapomněl na své bývalé farníky v Pákistánu: každý večer - bez výjimky - jdu před spaním do kaple na krátkou modlitbu k Panně Marii za svého nástupce a za lidi v Derekabadu. S Boží pomocí může o. Mukhar Alam, OMI, můj nástupce v Derekabadu, pokračovat v našem společném díle. S těmi prostředky, které jsem v létě u vás a v Rakousku nasbíral, a s tím, co dvě rakouské církevní organizace ještě po mém odchodu do Libanonu daly, se jim podařilo nakoupit stany a další materiály na pouť v Derakabadu, zajistit platy učitelů na víc než půl roku, postavit novou školu a uskutečnit další drobné projekty. Jsem překvapený, jak Bůh tomuto dílu žehná, a považuji to, že s naší pomocí může místní kněz vykonat stejnou práci jako zahraniční misionář, za větší a důležitější přínos k rozvoji pákistánské církve než práci, kterou jsem sám v Derekabadu udělal!

Dnes ráno jsem také odpověděl jednomu příteli ze Sýrie (Aleppo), který mi včera napsal. Má se dobře, píše: *I když jde elektřina pouze 2-3 hodiny denně, což znamená i problém s vodou, ceny za základní potraviny se pět až desetkrát znásobily, máme se stále ještě dobře, protože spíme ve vlastní posteli a pod vlastní střešou, na rozdíl od mnoha jiných...*

Ježíš se modlil na kříži žalm 22: „Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Tento žalm však končí

s chválou Boha v duchu nezlomné naděje. Kéž i my všichni můžeme zakusit ve všech našich velkých i malých trampotách Boží přítomnost, což je darem víry, že Pán od nás nikdy neodvrátí svoji tvář.

Pán ať vám všem žehná. Váš bratr v Kristu

o. Günther

Arménie a Náhorní Karabach země hor a klášterů

Přednáška Petra Plášila
s fotografiemi nádherné přírody
a prastarých klášterů Arménie
a Náhorního Karabachu

**V sobotu 20. dubna
v 18 hod.
na Klokotech
v Emauzích**

Římskokatolická farnost Strakonice

srdečně zve na

**DUCHOVNÍ ODPOLEDNE
STRAKONICKÉHO VIKARIÁTU**

Sobota 11. 5. 2013 od 14 hod.

Kostel sv. Prokopa na Hradě
ve Strakonici

Motto: „... přikázal jim, aby neodchá-
zeli z Jeruzaléma, ale čekali na Otcovo
zaslíbení...“ (srov. Sk 1,4)

PROGRAM:

14.00 - Zahájení

První přednáška

16.00 - Druhá přednáška

18.00 - Mše sv. u sv. Prokopa

PŘEDNÁŠEJÍCÍ:

P. Angelo Scarano, Th. D., S. S. L.
(vyučující na katedře biblických věd
KTF UK v Praze)

O přestávkách bude příležitost k sv. smíření,
duchovnímu rozhovoru s knězem,
přímělné modlitbě nebo adoraci
v kostele sv. Prokopa.

www.farnost-strakonice.cz

PRO RADOST OTCI

Když v pondělí 11. února 2013 papež Benedikt XVI. oznámil, že se rozhodl rezignovat na úřad římského biskupa, byla to pro mnohé překvapivá zpráva. Je to vůbec pravda? Není to jen nějaký informační šum? Ptali se jistě lidé po celém světě. Ale bylo to tak!

Dne 28. 2. ve 20:00 se papežský stolec uprázdnil a nastalo období sedisvakance. Církev byla bez papeže. Smutné období, ale zároveň období plné očekávání.

Papeže Benedikta XVI. si velmi vážím. Bylo mi líto, že tak velká osobnost končí své dosavadní poslání a zároveň jsem cítil veliký respekt před někým, kdo je schopen tak závažného rozhodnutí. Cítil jsem, že bych rád nějak Svatému otci vyjádřil svou vděčnost za jeho službu a ujistil ho, že také zde na Táborsku jsou lidé, kteří na něho myslí. Přemýšlel jsem ale jak. Řím je daleko a ve Vatikánu mají jistě mnoho různých starostí.

Nakonec mě napadlo, že ti, kdo umí dávat nejvíce radosti, jsou přece děti. A těch já mám na náboženství docela dost. Zrodil se tedy plán, že poprosím děti v Plané nad Lužnicí a v Choustníku, aby namalovaly obrázek pro papeže. A tak během hodin náboženství vzniklo mnoho pěkných obrázků s různou tematikou. Někdo namaloval přímo papeže, někdo farní kostel a jiný zase první apoštoly - rybáře, předchůdce našich biskupů. Mezi kresbami byla i díla velmi originální.

Celou situaci trochu zkomplikovala skutečnost, že jsem nikde nenašel, jakou má papež adresu. Po neúspěšném hledání a po poradě s kolegy jsme na obálku prostě napsali: Svatý otec Benedikt XVI., Vatikán. Jak se později ukázalo, byla to adresa správná.

Po několika dnech přišla odpověď. Bylo to veliké překvapení. Velmi mě potěšila srdečná slova, která dopis obsahoval. Je pochopitelné, že dopis sestavil a poslal některý z vatikánských úředníků, ale i tak je to krásné znamení. Znamení toho, že dopis z Tábora došel, že nezapadl a že snad udělal i radost. A to je důvodem radosti také pro nás, kdo jsme se na tom všem podíleli. Vždyť jsme to pro radost našemu milému otci Benediktovi dělali.

*P. Stanislav Brožka, Tábor
(Převzato z velikonočního Farního zpravodaje farností Tábor, Sez. Ústí, Planá n. Lužnicí, Choustník a Malšice.)*

Farnost Sedlice u Blatné

srdečně zve na

Duchovní obnovu v kostele sv. Jakuba v Sedlici

kterou povede

*P. Antonín Klaret Dabrowski, OFM
františkán z kláštera
Panny Marie Sněžné v Praze*

v pátek 10. a v sobotu 11. května

PÁTEK 10. 5.

18.00 - mše sv., úvodní přednáška

SOBOTA 11. 5.

9.00 - přednáška, rozjímání

10.00 - přednáška, adorace,
možnost svátosti smíření

11.30-13.00 - přestávka na oběd

13.00 - přednáška, rozjímání

možnost svátosti smíření

14.30 - májová pobožnost

15.00 - mše sv.

16.00 - setkání s P. Antonínem na faře

1. soboty na Klokotech

P. Martin Sedloň a jeho třetí přednáška v rámci malého cyklu – Spiritualita pro všední den

O. Martin završil 2. března v Emauzích tento cyklus třetí přednáškou, ve které shrnul i témata přednášek předcházejících. A já, dovolíte-li, učiním taktéž.

Ve všech třech přednáškách zaznívala naléhavost vytvoření vlastního vztahu s Bohem na základě setkávání se s ním a díky Božímu zjevení, které se děje různými způsoby. Bůh nás oslovuje, Bůh nás zve, Bůh se k nám dobývá zvenčí.

Vytvořením vztahu s Bohem, do kterého jsme jím zváni, vcházíme do spirituality duchovního života s ním. Jsme pro vztahy stvoření. Stvořitel ustanovil hierarchii vztahů - k sobě navzájem, k zvířatům, k věcem, k němu... ale člověk je proměňuje, zaměňuje a tím ruší respekt k Božímu řádu a vyvstávají problémy. Člověk touží po vztahu s dokonalou bytostí.

Jak zakoušet dokonalý vztah s Bohem? Když ho máme, nežádáme dokonalost po druhých. Protože milujeme, odpouštíme, tolerujeme, uvědomujeme si vlastní nedokonalost. Vztah s Bohem nám dá zakusit největší hloubku naší existence. Je třeba se s Bohem setkávat. V katolické spiritualitě je mnoho způsobů setkávání. Každého osloví něco jiného. Setkání v eucharistii, v Božím slově, v modlitbě, adoraci... Izrael měl, podle Starého zákona, stan setkávání. Setkáváme-li se s Bohem, začneme duchovně žít. Kritériem duchovního života je církev. Miluješ-li církev - miluješ Krista. Žít svou víru na vlastní pěst znamená splynout se světem. Člověk nepokřtí ani nespasí sám sebe. Setkání s Bohem je konfrontace s naším hříchem a svědomím. Bůh nás volá jménem, pro něho je každý z nás

jedinečný, každého osobně povolává. Jeden indický jezuita našel svou Boží identitu v Boží dobrotě. Byla pro něj Duch a život. Zkusme se zamyslet, co je - nebo může být - Boží identitou pro nás. Milosrdenství - bezpodmínečná láska - stálá naděje - odpuštění - vděčnost?

A závěrem několik myšlenek z textů M. I. Rupnika - Uvedení do duchovního života:
- vše, co je uchváčeno láskou, přechází do vzkříšení;
- duchovní život začíná tehdy, když si člověk uvědomí, že Kristus si ho získal;
- duchovní člověk ví, že čeho se vzdá z lásky

k druhému, povstane spolu s Kristem na konci časů.

Už jsem slyšela mnoho od o. Martina, ale vždy mě osloví, povzbudí, postrčí blíž k Bohu, dá mi novou naději, sílu a odvahu. Nechť i toto shrnutí jeho přednášek je vám pozváním na tzv. **Docházející exercicie** na téma „Ten poklad máme v nádobách hliněných“. Proběhnou v termínu **15.-18. 5. 2013 na Klokotech**.

Velikonoční doba nás k setkávání s Bohem přímo vybízí... Hluboká a pokojná setkání s naším Spasitelem vám upřímně přeje

Stáňa Rybníčková

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Hledáme dobrovolníka na výuku češtiny pro cizince (pokročilí)

S posledními březnovými dny končí svoji dobrovolnickou činnost dobrovolnice, která vyučovala cizince češtinu. Hledáme nového dobrovolníka, který může nastoupit od dubna 2013. Výuka probíhá v centru Českých Budějovic v charitní Poradně pro cizince a migranty každý čtvrtek v podvečer a trvá 60 minut. Pravidelně na ni v současné době dochází 4-5 osob (občané Ukrajiny, Ruska a Bulharska).

V dalším textu najdete podrobnosti a také informaci, jakým způsobem se můžete přihlásit. V dalším textu najdete podrobnosti a také informaci, jakým způsobem se můžete přihlásit. Poradna pro cizince nabízí podporu v metodické oblasti. Jedná se o předání informací o současných znalostech studentů a zapůjčení výukových materiálů. Od Dobrovolnického centra získáte vstupní proškolení, podporu supervize a možnost obrátit se na koordinátorku dobrovolníků s případnými obtížemi. Výuka probíhá odlišně v liché a sudé týdny, což je dáno pracovními směny frekventantů. Lichý týden je od 17.00 hodin odpoledne, sudý týden od 18.15 hodin navečer.

Cizinci, kteří žijí trvale na území České republiky a dochází na výuku češtiny, získali ve své vlasti vzdělání, které v naší republice nemohou uplatnit z důvodu nedostatečné znalosti našeho mateřského jazyka. Obvykle pracují v nízkokvalifikovaných zaměstnáních (dělníci v továrnách, pomocné práce). Výuka češtiny jim rozšiřuje možnosti zajímavějšího pracovního uplatnění a celkově zvyšuje kvalitu jejich života v České republice.

Pokud vás tato nabídka zaujala, ozvěte se na dobrovolnici@charitacb.cz nebo telefonicky na číslo 731 604 163. Domluvíme se na osobním setkání, kde Vám řekneme bližší informace o činnosti.

Můžete se podívat také na obrázky z výuky češtiny na: <http://dobrovolnicichb.cz/foto-a-video-z-nasi-cinnosti/2013-01-031-obrazky-z-vyuky-cestiny-pro-klienty-poradny-pro-cizince/>.

Mgr. Věra Michalicová,
vedoucí Dobrovolnického centra
Dobrovolnické centrum při Diecézní charitě
České Budějovice
Kanovnická 11, 370 01 České Budějovice
Tel: 386 322 611; mobil: 731 441 760
[www.dobrovolnicichb.cz](http://www.dobrovolnicichb.cz;);
přidejte se k nám na Facebooku
(Dobrovolníci ČB charita)

Velikonoční setkání v Dominu

Dne 27. 3. 2013 se v Dominu – službě pro lidi s duševním onemocněním Městské charity České Budějovice uskutečnilo velikonoční setkání. Sešli se zde, jak uživatelé Domina, tak pracovníci Městské charity České Budějovice v čele s panem ředitelem Josefem Hesem. Pozvání přijala i ředitelka Diecézní charity paní Michaela Čermáková. Navštívilo nás i mnoho přátel a příznivců Domina z řad rodin našich uživatelů, dobrovolníků, bývalých praktikantů atd. A že nás bylo opravdu dost, svědčí účast 45 osob.

Pro všechny účastníky bylo připraveno bohaté občerstvení s tradičními velikonočními pokrmy a nechyběl ani hudební doprovod. Příjemnou atmosféru našeho setkání nám dotvořila kapela Werner von Braun v čele s naším dobrovolníkem Tomášem Tenklem. Děkujeme jim, že nám zprostředkovala hudební vystoupení bez nároku na finanční honorář.

Za tým Domina můžeme říct, že se setkání velmi vydařilo. Děkujeme všem, kteří s námi u toho byli, kteří nám pomohli s přípravou a přišli se k nám podívat a přesvědčit se, že Domino žije a s odcházející zimou začíná vzkvétat.

Mgr. Kateřina Kosová,
vedoucí Domina, MCH ČBu

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Koncert milosrdenství

„Často se projevuje chybná tendence omezovat termín ‘milosrdná láska’ (la carita) na solidaritu nebo pouhou humanitární pomoc... Neexistuje však žádná milosrdnější činnost, než umožňovat bližnímu účast na radostné zvěsti evangelia a přivádět jej ke vztahu s Bohem.“

Zcela ve smyslu citovaného výňatku z letošního papežského postního poselství se nesl KONCERT MILOSRDENSTVÍ. Kdo v neděli 10. března navštívil koncert komorního smíšeného sboru *Piccolo coro* a smyčcového orchestru *Piccola Orchestra* v klášterní bazilice, byl zcela jistě příjemně překvapen. Usuzuji tak z reakcí a nadšených ohlasů, které se ke mně dostaly. Sbor založil a od roku 1996 jej řídí dirigent a sbormistr Marek Valášek, který vyučuje na Pražské konzervatoři a na Pedagogické fakultě UK v Praze.

Je třeba zdůraznit, že všech 35 účinkujících má svá občanská zaměstnání. Jsou to většinou mladí lidé z Prahy a okolí, nebo ti, kdo v Praze studovali a s Piccolou se nechtějí rozloučit ani když už žijí jinde (jako např. Zuzana Vilhelmová, která bydlí s rodinou ve Slabčicích). Pod vedením svého dirigenta a sbormistra absolvoval sbor a orchestr stovky vystoupení v Čechách i v zahraničí a realizoval řadu nahrávek na CD. Podle potřeby jednotlivých projektů mohou být rozšiřovány pěvecké i instrumentální řady, takže soubor má na svém repertoáru pestrou škálu skladeb, od komorních až po velkolepá romantická oratoria.

Vokální i instrumentální část souboru vystupuje též se samostatnými programy. Zde v Milevsku jsme měli možnost slyšet náročné skladby umělců, jako jsou Giovanni Pierluigi da Palestrina, Jan Bernátek, Petr Eben, Jan Novák, Henry Purcell, Antonín Tučapský, Francis Poulenc nebo Jan Hanuš. Tito vybraní tvůrci uplynulých pěti staletí až do současnosti se věnovali převážně duchovní hudební tvorbě, včetně světově uznávaného skladatele 20. století Petra Ebena. Koncert byl nádherný. Poděkování patří uměl-

cům, kteří své vystoupení ve vymrzlém klášteře absolvovali profesionálně v oblecích s motýlkou, dirigent ve fraku, tak jak si prostor, skladby i posluchači zaslouží. A k tomu důležitou skutečnost - koncert pojali jako benefiční, takže bez nároku na honorář. Velký dík patří také všem, kdo přišli a zakoupením vstupenky podpořili činnost místní charity. Bylo prodáno celkem 77 vstupenek a několik dalších bylo vyčleněno pro čestné hosty z řad našich dobrovolníků.

Alena Růžicková, FCH Milevsko

Ukončení sbírky pro Diakonii Broumov v Milevsku

Více než osm tun oblečení, lůžkovin, obuvi, nádobí a jiných věcí odvezli ve středu 3. dubna zaměstnanci Diakonie Broumov. Část naložili odpoledne a po vyložení do vagonu pokračovali až do 22. hodiny.

Tentokrát jsme od dárců kromě věcí do sbírky dostali i příspěvek na dopravu do Broumova ve výši 400 Kč, který jsme odeslali na účet broumovské diakonie.

S realizací sbírky kromě našich zaměstnanců pomáhali i dobrovolníci, Marie Novotná se synem Petrem a paní Frýdová. Při odvozu sbírky pomáhala a závěrečný úklid zajistila Ludmila Dvořáková. Všem, kdo se podíleli na mnohadenní akci, děkujeme - zvláště všem dárcům, kteří do sbírky přispěli. Je vidět, že lidem není lhostejný osud těch, kteří se často ocitnou v nepříznivé životní situaci, kde je každá pomoc vítaná. V neposlední řadě děkujeme Českému svazu chovatelů Milevsko za bezplatné poskytnutí prostoru v hale chovatelů v Týnické ulici. Velice si toho vážíme a těšíme se na další spolupráci na podzim tohoto roku.

*Alena Růžicková
ředitelka Farní charity Milevsko*

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Velikonoční dílna

Na Zelený čtvrtek 28. března se v klokotských Emauzích konala tradiční velikonoční dílna pro děti. Zúčastnily se jí více než čtyři desítky dětí všech věkových kategorií a to nejen z farnosti Klokoty. Zdobili jsme vajíčka, pletli pomlázky a vyráběli různé velikonoční dekorace. Některé výrobky si děti odnesly domů, ale další připravily do prodeje, jehož výtěžek bude použit pro Adopci na dálku. Rozešli jsme se s pocitem příjemně stráveného prázdninového dopoledne a přáním požehnaných Velikonoc.

-ms-

Jarní prázdniny 2013

Třidenního programu o jarních prázdninách ve Vikariátním katechetickém středisku v Táboře se zúčastnila skupina dětí od 5 do 14 let. Společně jsme si zahráli různé hry, získali spoustu zajímavých informací a na závěr jsme si pochutnali na výborné čokoládě z čokoládové fontány. První den jsme hledali odpověď na otázku: „Šplouchá velbloudům v hrbech voda?“ – a odpověď na ni a na mnoho dalších otázek ze života velbloudů a lam jsme našli na farmě v Záhořicích u Chýnova. Kdo chtěl, mohl absolvovat

i projížďku na osedlaném velbloudovi. Druhý den jsme si udělali docela dlouhou procházku – z centra Tábora až na předměstí do Klokot. Tady nás již očekával diecézní ředitel Papežských misijních děl P. Marek Adamczuk, OMI. Připravil si pro nás poutavé vyprávění doplněné fotkami ze svých misijních cest. Nejprve nám povídal o každoročním mírovém setkávání indiánských kmenů severní Kanady u jezera svatě Anny. Zde se u svatě Anny, babič-

Pokračování na 11. straně.

Víkendové setkání pro dívky v Nové Cerekvi

Cesta většiny z nás začala v pátek 1. 3. 2013 na pelhřimovském autobusovém nádraží, odkud jsme dojezdy autobusem až do Nové Cerekve, kde jsme chtěly prožít společný víkend.

Tento víkend jsme zahájily společnou večeří, po které následoval příběh s názvem „Vůně chleba“, vyprávěla nám jej Maruška Hunalová. Při něm jsme mohly uplatnit svou kreativitu a fantazii. Potom se nás ujala naše vedoucí Janča, připravená rozhýbat naše tělo. Celý den jsme uzavřely společnou modlitbou.

Další den ráno jsme byly probuzeny krásným zpěvem a hudbou. Po milém budičku jsme se sešly k modlitbě, kterou jsme náš den odstartovaly. V dopoledním programu byly naplánovány dvě besedy se zajímavými hosty – paní Příbylovou a sestrou Ritou na téma: Cesta k „povolání“ (k manželství, k zasvěcenému životu). K obědu jsme měly rizoto vlastní výroby. Po obědě jsme dostaly znovu možnost projevit svou kreativitu. Mohly jsme si vybrat, co budeme vyrábět. Měly jsme na výběr z velikonočních přání, dárkových tašek a papírových motýlů. Naše fantazie byla na chvíli přerušena mší svatou, kterou sloužil o. Stehlík. To nám však nezabránilo po mši práci dodělat. Večer pro nás měla Janča opět připravený program. Tentokrát zaměřený na naši psychiku, myšlení apod. A již tradičně jsme zakončili den modlitbou.

Nedělní probuzení bylo celkem těžké, protože jsme byly unavené a rozmrzelé, že se zanedlouho budeme muset rozloučit. Avšak ani to nám nezabránilo v naší účasti na mši. Tam všechny účastnice byly označeny motýlkem, kterého si samy vyrobily při sobotním vyrábění. Po mši nám ale nezbylo nic jiného než se rozloučit s milou společností a odjet do svých domovů.

Z tohoto víkendu jsme si odvezly spoustu krásných vzpomínek, které se z naší mysli jen tak neztratí, proto bychom rády jménem všech ostatních účastnic poděkovaly všem, kteří toto setkání připravili – zvláště pak Haničce a Janičce, které se o nás celou dobu vzorně staraly – a těšíme se na další setkání.

Anička a Štěpánka – účastnice

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

POZVÁNKA DO VIKARIÁTU PRACHATICE

Šumavská příroda je krásná. Inspirovala naše předky k tomu, aby nám na různých místech nechali svůj odkaz v podobě různých kapliček, křížových cest a mnohých míst k rozjímání. Jako by nás tato místa zvala k zastavení se, na které mnozí z nás v dnešní době nemají čas. V postní době se v našem vikariátu snažíme na tato místa nezapomínat. I letos se na Květnou neděli odpoledne sešli prachatictí farníci, aby putovali pomocí jednotlivých zastavení křížové cesty ke kapli v lese zasvěcené sv. Filipu Neri. Tradici křížových cest na Květnou neděli ke kapli místním známé jako „Patriarcha“, která se nachází nad Prachaticemi ve svahu kopce Libín, zahájilo společenství mládeže prachatické farnosti na počátku 90. let.

Krása šumavské přírody inspirovala i šumavského rodáka a malíře skla Andrease Hartauera ke složení písně „Na krásné Šumavě“. Andreas Hartauer slovy - „Na krásné Šumavě, tam víska je malá, po dosti dlouhý čas, je mnou opuštěná. Však přece vzpomínka zůstala v mém srdci, že já na Šumavu zapomenout nechci“ - vzpomíná na krajinu kolem obce Lenory, kde dlouhý čas pobýval. Lenora je místo, které jsme si vybrali při plánování letošní „Dětské vikariátní poutě a poutě rodin“, při které chceme zavzpomínat na historii zdejšího kraje a seznámit se s tradičními řemesly. V Lenoře, která vznikla jako osada sklářů a rafinérů skla v roce 1834 sice dnes funkční sklárnu nenajdeme, ale můžeme zde navštívit sklářské muzeum, ve kterém se nachází sbírka, která je unikátním historickým dokladem výroby této sklárny za více než sto let její existence a vývoje šumavského a českého sklářství. Další zajímavostí, která se v Lenoře nachází je funkční obecní pec z první poloviny 19. století. Pojďte tedy s námi 11. května 2013 poznat krásy šumavské přírody, historii zdejšího kraje, která je pevně spojena se sklářstvím, poznat a vyzkoušet si i jiná řemesla a ochutnat

čerstvě upečený chléb z obecní pece a tradiční lenorské placky.

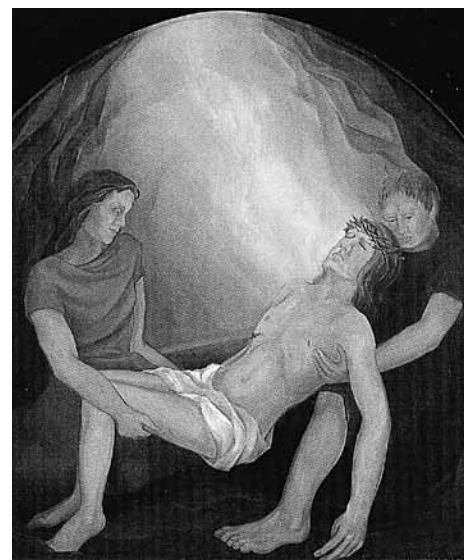
Sraz poutníků je v Lenoře u obecní pece

v sobotu 11. května v 9.45 hod. Mše svatá v kostele v Horní Vltavici začíná v 15.30 hod.

Lenka Hanžlová a Markéta Grillová

9., 13. a 14. zastavení křížové cesty k Patriarchu.

SYMPOSIUM

Život a dílo biskupa Josefa Hloucha a jeho poselství dnešku

středa 24. dubna 2013

TF JU, Kněžská 8

(učebna č. 3 - přízemí)

DOPOLEDNÍ ČÁST (9.30-12.00)

9.30 hod. - Zahájení symposia

- Přivítání přítomných organizátory konference

- Úvodní slovo vedení TF JU

- Duchovní slovo diecézního biskupa Mons. Jiřího Paďoura, OFMCap.

10.00 hod. - Církevní a politické souvislosti života Josefa Hloucha (Doc. Jaroslav Šebek)

10.30-10.45 - diskuse

10.45-11.00 - přestávka

11.00 hod. - Per Mariam ad Jesum. Duchovní portrét českobudějovického biskupa Josefa Hloucha (Prof. Martin Weis)

11.30-11.45 - diskuse

ODPOLEDNÍ ČÁST (13.30-17.00)

13.30 hod. - Příčiny a lék. Impulsy z díla Josefa Hloucha pro současnou náboženskou pedagogiku (Doc. Ludmila Muchová)

14.00-14.15 - diskuse

14.15 hod. - Pastorační odkaz biskupa Josefa Hloucha (Dr. Michal Opatrný)

14.45-15.00 - diskuse

15.00-15.15 - přestávka

15.15. hod. - Josef Hlouch a Katolická akce (Doc. Rudolf Svoboda)

15.45-16.00 - diskuse

16.00 hod. - Biskupové Hlouch a Skoupý v internaci (Mgr. František Kolouch)

16.30-16.45 hod. - diskuse

16.45 hod. - zakončení symposia

Pokračování z 9. strany.

ky Pána Ježíše, cítí všichni jako doma, protože babička je v kultu Indiánů osobou, která se těší velké úctě pro svoji životní moudrost. Druhá část vyprávění byla o cestě mezi Eskymáky či Inuity, jak se raději nazývají. Sem – až na konec světa – na sever Kanady přišli na začátku 20. století první misionáři a i dnes s Inuity sdílejí život ve velice tvrdých podmínkách a předávají jim víru v Krista. Na závěr si všichni mohli vyzkoušet, jak jim sluší opravdová indiánská členka a vzít do ruky různé předměty z dalekých zemí.

Na třetí den jsme se všichni moc těšili – čekala nás návštěva táborského Muzea čokolády a marcipánu spojená s čokopárty. S pracovními listy se děti rozeběhly po celém muzeu, aby získaly odpovědi na otázky, které se týkaly výroby čokolády, marcipánových modelů nebo pohádkového sklepení muzea. Za správně vyplněné listy pak děti získaly poklad – a zkuste hádat jaký!

-ms-

Postní radost - z postní obnovy s P. Zavrelem

Milí přátelé, chci se s vámi podělit o postní radost, kterou jsem prožila na duchovním setkání s otcem Tomášem van Zavrelem v Klokotech. Bylo to několik přednášek o modlitbě, nepokoji, adoraci, duchovní četbě i soustředění.

A tak vám předávám pár myšlenek z jeho úvah. Nejprve otec Tomas mluvil o vztazích. Vztah je mezilidská komunikace. Mnoho lidí je ve vztahu i ve víře ze setrvačnosti. Vztah vzniká nějakou iniciativou, stojí nás to úsilí. Víra je vztah. Náboženství a církev není víra. To nám pomáhá žít víru. A kostel je místo, kde prožíváme víru. Vztah k Bohu, s bližními i k sobě má být otevřený – musím se tomu otevřít. Např. svíčka: jsem-li zády, vidím jen příšeř, když se k ní otočím, teprve vidím jasné světlo. Bůh je vždy tajemství – někdy blízký, někdy vzdálený. Přesahuje Bibli. Máme přijímat modlitbu jako dar, ne jako bezmyšlenkovitou povinnost. V tomto duchu proběhly krásné dva dny. Těším se, že se potkáme, usmějeme se, pozdravíme a s láskou proneseme: „To máme dnes krásný den.“ A o tom to je.

S úctou a láskou Marie Berková

Ministranti kmene Kloko

Na konci února ožily Klokoty setkáním ministrantů kmene Kloko. Stejně jako na předchozím setkání nás překvapila sněhová nadílka, a tak už první večerní hra situovaná do teplých krajů - získávání ingrediencí na asijské jídlo chudých - se odehrála v deseticentimetrovém sněhovém polštáři. Sobotní dopoledne patřilo uklízení chodníků okolo kostela. Promáčené věci se stačily jen zlehka osušit a už se zase běželo ven, tentokrát se záměrem vyrobit pořádné eskymácké iglú. Poledne provoněl v Emauzích špagetový oběd. Odpočínutí v teple a společné dovádění nás přesunulo do pozdějšího odpoledne, kdy došlo na ministrantské vzdělávání a pomalu už tu byl čas návratu domů. Velké poděkování patří Jakubovi a Janě za perfektní přípravu her, otci Pavlovi, mamince Havlíkové a Maruše Kulhánkové za neocenitelnou kuchyňskou pomoc, a všem dětem, které byly moc skvělé.

Koukalovi

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Hormonální antikoncepce, její rizika a co k tomu my věřící?

Postoj katolické církve k plánování rodičovství je jejím členům většinou známý, je založen na úctě k životu, a to v jakékoli podobě, včetně nenarozeného. Základní dokument k těmto otázkám, encyklika Humanae Vitae Pavla VI., se k české veřejnosti dostal již v roce 1969. Od té doby se sice mnohé změnilo, přibýly nové vědecké poznatky, farmaceutické firmy vyvinuly mnohé pilulky k tzv. ochraně před nežádoucím otěhotněním, ale platnosti hodnot, které nabízela a nabízí církev, v ničem neubýlo. Ba právě naopak. Podívejme se teď na hormonální antikoncepci z několika hledisek.

O tom, že hormonální antikoncepce je dobrý obchod, nikdo jistě nepochybuje a ani snad nepochyboval. Hormonální antikoncepce přitom byla donedávna považována většinou žen za bezpečnou a výhodnou po všech stránkách. Před několika měsíci se však ve Francii objevily zprávy, které otevřeně poukazují na zdravotní škodlivost hormonální antikoncepce, která byla používána i přes její kontraindikaci – často nedagnostikovaný vysoký tlak, poruchy jaterních funkcí nebo sklony k nadměrné srážlivosti krve. Dokonce se rozjely soudní procesy zdravotně postižených žen, které v důsledku jejího užívání mají závažné zdravotní problémy, a to i u nás. Nejsou to zrovna dobré zprávy o zdravotním ohrožení ženské populace, ale v každém případě jsou to zprávy, které vedou mnohé k zamyšlení. Nejde zdaleka ovšem jen o zdravotní problémy, jde i o problémy související s plodností. Když se pár po letech užívání hormonální antikoncepce rozhodne, že přišlo optimální období mít dítě, stane se náhle, že žena otěhotnět nemůže. To, že by mohla hormonální antikoncepce také přinášet zdravotní komplikace do života žen, a měla dopad i na partnerské a rodinné vztahy,

si připouští čím dál víc lidí, a to je zpráva dobrá. Emancipace žen, kterou se zastánci hormonální antikoncepce oháněli, je také ohrožena. Je žena snad víc emancipovaná a nezávislá, když bere léky?

Výhoda čistší pleti, propagovaná jako výhoda při užívání hormonální antikoncepce, se jeví rovněž jako problematická – kožní problémy se vlastně odkládají „na později“ a dermatologové poukazují na to, že tělo si po vysazení hormonů musí obtížně zvykat na to, že je „vyrábí“ samostatně.

A pak je tu nezanedbatelný vliv hormonální antikoncepce na prostředí. Léky se vylučují s močí do odpadních vod a problém s přírodní rovnováhou je tu. Ani ryby se vlivu hormonální antikoncepce prostě nevyhnou.

Možná se ptáte, proč se náš článek tak obšírně rozepisuje o hormonální antikoncepci, ta řádného katolíka přece naprosto neohrožuje, protože si je vědom učení církve, žije podle křesťanských životních ideálů. Život ale často přináší složité situace. A i kdyby měli věřící vše v životě ideální, jsou tu lidé, jejichž hodnoty i život jsou všelijak spletené. V jednom dopise jsem nedávno četla přiznání: *V mnoha životních ohledech nevím, co je „správné“. Jak je správné žít. Správné myslím zřejmě tak, že by to vedlo ke spokojenému a vyrovnanému životu...*

Doba přece jen nazrála k tomu nabídnout. Nabídnout do této situace metodu přirozeného plánování rodičovství, za kterou jsou roky studia, výzkumů, sbírání zkušeností. Mnohými po léta vysmívaná metoda možná dojde nyní svého uznání. Jen je třeba, aby se s ní mohli lidé seznámit. Možná máte ve svém okolí jednotlivce nebo páry, které si kladou otázku „Co si počít s početím?“ a rozvíjí ji různým směrem. Nevá-

hejte je pozvat na přednášku „**Přirozené plánování rodičovství**“, kterou DCR pořádá s dlouholetými lektory, manželským párem Bc. Lenkou Pražákovou a MUDr. Petrem Pražákem. Kvalifikovaný pohled na život, předávaný s úctou k druhému člověku, s úctou k jeho svobodnému rozhodnutí, je to, co křesťané mohou v této oblasti poskytnout, čím mohou společnosti i jednotlivcům podat pomocnou ruku. *-ap-*

DCR připravuje ...

Seminář „Být seniorům nablízku“ 29. 4. 2013 ve 13 hod. v Českých Budějovicích se koná se v návaznosti na odpoledne stejného názvu v roce 2011; blok přednášek zahrnuje i diskuze s odborníky, výměnu názorů a zkušeností.

PROGRAM:

Jsou vzpomínky poklad nebo veteš?, Mons. Aleš Opatrný, pastorační teolog z KTF UK v Praze.

Duchovní potřeby seniorů, Mgr. Věra Suchomelová, doktorandka TF JU v Českých Budějovicích.

Tance vsedě, Mgr. Olga Medlínová, ředitelka domova seniorů v Sousedovicích.

Podrobnější informace a možnost přihlášení na www.dcr.bcb.cz

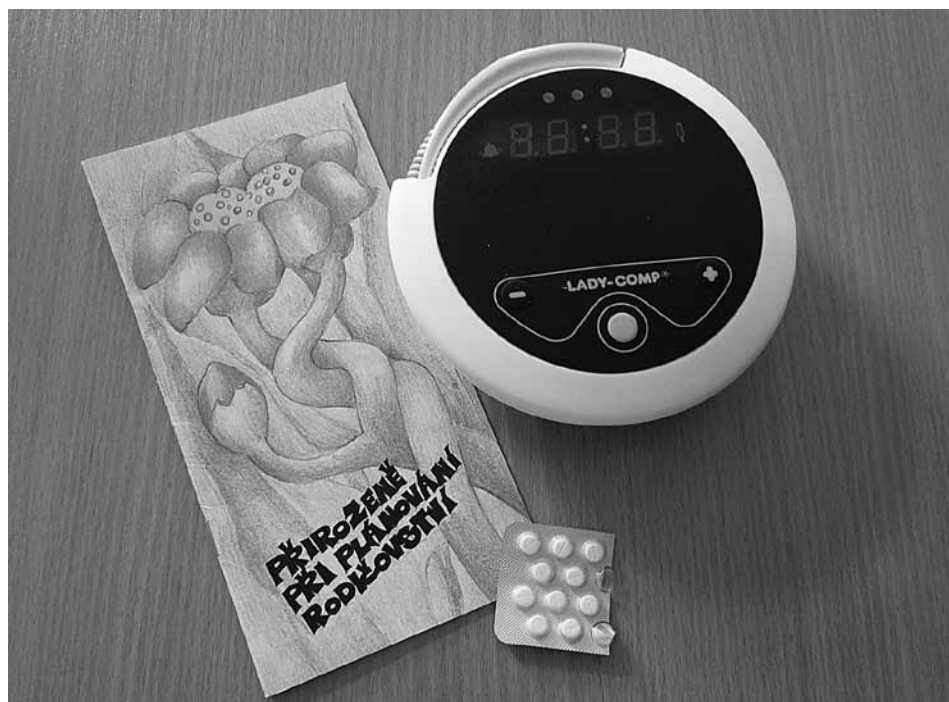
Přednáška „Přirozené plánování rodičovství“ 17. 5. 2013 v 17 hod. v Českých Budějovicích, U Černé věže (sál děkanství). Přednášejí zkušení lektori Bc. Lenka Pražáková a MUDr. Petr Pražák. K dispozici bude i literatura k tématu. Akce se koná v Týdnu pro rodinu.

Přemýšlíte, jak dobře strávit volné letní dny? DCR připravuje pobyt pro rodiny s dětmi v termínu 18.-24. 8. 2013 na hospodářském dvoře v Bohuslavicích. Bohuslavice leží v krásném kraji Vysočiny, poblíž Nové Říše a Telče, v blízkosti je rybník vhodný ke koupání, areál má velice pěkné ubytování i další vybavenost (chov koní s možností projížděk, trampolína, místní pálence apod.). Počítáme s výpravami do okolí - možná návštěva kláštera v Nové Říši, zámku v Telči, keramické dílny, kde si lze namalovat svůj originální hrneček.

Duchovně bude akci doprovázet P. Michal Špilar z Kostelního Vydří.

Celodenní stravování je zajištěné. Další informace jsou na www.dcr.bcb.cz

Zažádali jsme o dotaci na dětský program, chceme, aby byl pobyt pro rodiny cenově dostupný. V případě dotazů nás kontaktujte na tel. 731 402 981. Přihlásit se můžete již dnes na <http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/Dovolena-na-hospodarskem-dvoře.html>

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Diecézní setkání mládeže 2013

„Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy.“ Mt 28,19

Ve dnech 22. a 23. března 2013 proběhl v Českých Budějovicích další ročník Diecézního setkání mládeže. Zúčastnilo se jej na 230 mladých, z nichž cca 90 dobrovolníků se zapojilo do příprav a zádného průběhu.

Program začal v pátek bohoslužbou v kostele Sv. Rodiny, při které hudební doprovod zajišťovala schola biskupského gymnázia. Stejně jako minulý rok následovala akční hra po městě, kterou pro nás připravili studenti biskupského gymnázia a mladí skauti. Hra byla zaměřena na nedávnou dobu komunismu sedmdesátých let. Účastníci se tak mohli dostat na zakázaný koncert undergroundové kapely nebo do blízkosti Martina Ehrlicha, známého povstalece. Večerní katechezi na téma *Jak se na nás víra podepsala* nám představil P. Ivo Prokop, farář z Borovan. Mohli jsme se tak skrze jeho poutavá slova ocitnout v antickém Římě a živě si představit, jak to v té době vypadalo – od Caracallových lázní po zacházení s otroky. Jak šel čas, tak jsme se posouvali po historické přímce. P. Ivo Prokop vyzvedl zajímavé momenty historie a oživil je svým barvitým vyprávěním. To už mezi námi byli nejen interpreti muzikálu Tarsan, ale i pomocný biskup Pavel Posád.

Po osmé hodině začala hlavní část programu, kterou byl výše zmíněný muzikál Tarsan vyprávějící o životě sv. Pavla z Tarsu. Dynamika tohoto představení nás alespoň na chvíli ohřála na chladných židličkách kostela Sv. Rodiny. Z Tarsu a jiných Pavlových cest jsme se pomalu přesunuli k večerní modlitbě a adoraci.

V sobotu nás přivítala v kostele Obětování Panny Marie na Piaristickém náměstí prachatická kapela Elaion. Moderátoři nás mile pozdravili, stejně tak i českobudějovický biskup Jiří Paďour. Následná katecheze biskupa Pavla Posáda byla inspirována listem papeže Benedikta XVI.

k letošnímu Světovému dni mládeže vycházejícím z biblického verše: „Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy.“ (srov. Mt 28,19).

Rozdělili jsme se do skupin a přešli na Biskupské gymnázium J. N. Neumanna, kde jsme na toto téma diskutovali. Každý z nás si mohl napsat, co pro něj Bůh a víra znamená a na závěr setkání přilepit tento štítek na obraz, který nám po celou dobu připomínal motto setkání.

Po chutném řízku v místní jídelně jsme si mohli vybrat z dvanácti tematických skupin. Děvčata často volila kreativní výrobu náhrdelníků z bavlněných šňůr a korálků s lektorkou Michaelou Korbačkovou. Na své si také přišli starší jedinci při tématu P. Josefa Prokeše *Ateismus. O povolání* pohovořil biskup Pavel Posád. Mohli jsme se dostat také do střetu zájmu, jak v *Mediálním světě* s redaktorem Českého rozhlasu, Filipem Černým, tak i mezi *obyvateli Kavkazu* s Šimonem Hellerem. Na čem stavět vztah nám s živou prezentací představili manželé Poláčkovi z Diecézního centra pro rodinu, tím ovšem téma vztahů nekončilo. *Jak přistupovat k antikoncepci a jak zdravě sexuální žít v manželství* si pro nás připravili manželé Pražákoví. Mohli jsme se také dozvědět o *dobrovolnictví v Indii*, nebo o *víře mezi nevěřícími, proč číst Bibli*, případně se odreagovat u *žonglování*.

Následný program proběhl opět v klášterním kostele, kde jsme mimo jiné vyslechli z úst Prof. Weise poutavé vyprávění ze života biskupa Hloucha. Program vyvrcholil mší svatou s otcí biskupy, v níž nás biskup Jiří Paďour povzbudil v úžasu nad vírou. Odpoledne hudebně doprovodila Schola sv. Anny z Černice.

I když mohlo být teplejší počasí a zima se vkrádala pod kabáty, z celého setkání vyzařoval klid, povzbuzení a pohoda.

-dcm-

Večer v Černici

Do vesnického prostředí Černice jsme byli pozváni na faru v pátek 5. 4. 2013. Cestou trochu přišlo, ale nic to neměnilo na faktu, že jsme se těšili na setkání s ostatními mladými z krumlovského vikariátu. Přivítal nás veselý Jiří Balek, který má na starosti místní faru a je regenschorim nejen zdejší scholy Sv. Anny, ale i otcem čtyř malých dětí. Na starosti jsem měla organizaci celého večerního programu. Na začátek jsme trochu pojedli, co kdo přivezl, a měli jsme možnost si popovídat. Abychom stále nesešli, rozdělili jsme se na dva týmy, které soutěžily v živém slovním fotbalu. V drtivě většině vyhrál tým modrých, ale užili jsme si to všichni, i když to mohlo být trochu kratší. Co na plat, ne každý je milovníkem fotbalu! Měli jsme možnost poznat i místní kostelík v jeho plné kráse. Nejdříve jsme ale připravili své hlasivky na hudební projev, protože nás čekala modlitba zpívaných nešpor. Jirka nás hezky uvedl do tématu - proč a jak se modlit právě nešpory - a ukázal nám, jak zpívat ve sboru. Po společné modlitbě už na nás byla připravená Olga Švecová z Diecézního katechetického střediska se svou zkušeností z dobrovolnictví v Africe. Měla to velmi hezky a živě připravené. Mohli jsme si zatancovat jako rodilí Jihoafričané, naučit se pár cizích slovíček nebo si jen vyslechnout hymnu ve čtyřech jazycích tamních kmenů.

Na poslední chvíli onemocněla spousta kněží a tak jsme málem nedostali na závěr večerní společné modlitby požehnání. Vše zachránil P. Tomasz Piechnik, který přijel i s ministrantem z jeho farnosti. Za to, že se nám v Černici líbilo, nemohou jen místní lázeňské oplatky, ale i příjemné a rodinné prostředí. Proto se nás zde sešlo více než dvacet, což na takový kousek světa není rozhodně málo. Nikhensile! Děkuji!

Vendula Krůlová

Mladý člověk a společenské dění

V sobotu 6. 4. 2013 jsem měla velkou radost, že jsem se mohla zúčastnit semináře s diskuzí „Mladý člověk a společenské dění“, který se uskutečnil v Emauzském klášteře v Praze.

Po příjemně stráveném večeru v Černici, kde se prokázal nezvratitelný důkaz, že mladí lidé jsou společensky aktivní a dění se nevyhýbají, jsem měla možnost svou nabytou zkušenost z praxe obhájit i teoreticky na semináři pořádaném Radou Iustitia et Pax (spravedlnost a mír) České biskupské konference. Těm, kteří tuto radu neznají, lze ve zkratce říct, že jde o společenství lidí, kteří projevují dobrou vůli poukazovat jako křesťané na to, co je pro člověka či širší společenství lidí nespravedlivé, bolestné nebo jinak odporující zdravému lidskému soužití.

V úvodu nás přivítal biskup Václav Malý, který je předsedou Rady Iustitia et Pax. V prvním bloku promluvil PhDr. Ivan Gabal, sociolog, analytik a politik. Předložil nám zejména své

Pokračování na 14. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Pokračování z 13. strany.

studie o ekonomickém liberalismu, paradigmatu vzdělaného extrémismu, ale i antiteze individualismu. Kladli jsme si otázky o vytváření prevence proti různým „-ismům“, ale také jsme se zaměřili na problematiku Romů v naší společnosti a celkové pojetí vzdělávání a vzdělanosti dnešní mladé společnosti. Po počáteční nervozitě všech zúčastněných nastal bod zlomu, kdy se diskuze rozvinula do různých směrů. Z názorů I. Gabala vyplynula nutnost změny stávajícího školského systému, zejména cestou a inspirací anglosaským systémem školství, který se podle jeho zkušenosti z historického vývoje naší země a společnosti dá nejlépe aplikovat do našeho školského systému. Vyzdvihoval samostatnost mladých lidí při spolupráci na školních projektech, ale i změnu myšlení mladého člověka k tzv. sociální inteligenci. K možnosti spolupráce a ozkoušení

nových vzdělávacích systémů vyzval zejména církevní představitelé, kteří by tuto změnu měli vzít za svou nejen v návaznosti na tradici předků, kdy církevní školy a univerzity doslova táhly vzdělanost v minulých staletích.

Po obědě jsme se seznámili s druhým blokem Ing. Radovana Voříška, který je vedoucím prevence centra sdružení Podané ruce v Brně. Z formálního charakteru a teorie předchozího bloku jsme se přenesli do každodenní praxe ing. Voříška, která je více než pestrá. Barvitým i humorným způsobem nám sdělil své zkušenosti s klienty, ale i dal důraz na možnosti prevence a práce s mladými z různých sociálních vrstev. Ať přes skupinové terapie, nebo využití divadla Fórum, až po přístup k jednotlivci, práci se školami a třídami různého ražení. Zajímá se také o problematiku skinů, s nimiž na školách, ale i mimo ně, vede různé diskuze. Při návštěvách školních zařízení předkládá i témata rasismu a diskriminace. Skupiny studentů se

diametrálně liší, a tak i jeho zkušenost s těmito mladými.

Trochu mě uvedl do rozpaků a přispěl k lehké trémě počáteční zmatek a možná i různorodá očekávání účastníků tohoto semináře. Osobně si myslím, že je lepší dát možnost na začátek se představit všem zúčastněným, i když na úkor prodloužení semináře, než přihlížet k jejich rozpakům. Možná bychom se tím vyhnuli vzájemné potřebě představovat sebe a své organizace během celého programu a měli bychom tak jednodušší představu, s kým vlastně diskutujeme a co od toho můžeme očekávat. To ovšem nemění nic na faktu, že seminář byl podnětný a všichni přednášející měli velmi zajímavá témata, o kterých bychom neměli jen diskutovat, ale i se snažit je uvádět v praxi. Velké díky patří všem organizátorům tohoto semináře a těším se, že budou další příležitosti, kdy se budeme moci intelektuálně setkat. *Vendula Krůlová*

Velikonoce na Ktiši

„Kristus vstal z mrtvých! Vpravdě vstal z mrtvých!“ zaznívala velikonoční radost mezi účastníky, kterých se na ktišské centrum (DCŽM) sjelo přes třicet. Společně jsme prožívali velikonoční události už od Zeleného čtvrtka, kdy jsme začali slavnostní večeři ve starozákonním stylu a celonočním bděním v Getsemanské zahradě. Při velkopáteční křížové cestě jsme se zapojili do přípravy zastavení a pak jsme společným úsilím vynesli dřevěný kříž k obnovené křížové cestě v lese nad Ktiší. Ačkoli kříž tížil a brodili jsme se sněhem, stálo to za to, a povzbuzovalo nás i odpolední sluníčko. Na Bílou sobotu odpoledne jsme využili prostor pro ztišení, přemýšlení a prodlévání u Božího hrobu. Den byl zakončen zpíváním nešporami při svíčkách, jejichž atmosféra byla velmi silná. Největší výzvou a pro mnohé i nejkrásnějším zážitkem byla noční vigilie, která začínala ve 4 hod. ráno. Opět jsme do jejího průběhu byli zapojeni; hned po ní jsme se s ranním svítáním vydali snídat a oslavovat. Své pocity jsme mohli vyjádřit na zeď ktišské jídelny. V neděli večer i v pondělí jsme také slavili mši sv. Přestože program byl převážně duchovní, nechybělo ani odlehčení v podobě her, práce, fotbalu, odpočinku i velikonočních tradic. Ačkoli se sešla velmi různorodá skupina a mnozí na Ktiš přijeli poprvé, bylo nám spolu dobře a užili jsme i plno legrace. Kéž si neseme to, co jsme zde prožili, i do svých domovů. *-vk-*

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE

SUŠICE

pátek 17. 5. 2013 v 19.30 hod.

Ph.Lic. Kateřina Lachmanová,

Th.D.: Hranice ve vztazích

K. Lachmanová je psychoterapeutka, autorka řady knih a koordinátorka Katolické charismatické obnovy v ČR

Přednáška se koná v nově zrekonstruovaném kině v Sušici.

TÁBOR

úterý 16. 4. 2013 v 18 hod.

Prof. Jan Sokol: Všichni hrajeme divadlo - etika člověka ve funkci a v zaměstnání

Prof. Sokol je český filosof, překladatel, vysokoškolský pedagog a publicista

Přednáška se koná v Poutním domě Emauzy.

VODŇANY

čtvrtek 18. 4. 2013 v 19 hod.

Pracovníci DCH a hosté z Běloruska: Jak se žije v Bělorusku. Projekty Diecézní charity „Adopce na dálku“ a „Děti ulice“

Jak jsou využity peníze z Tříkrálových sbírek. Přednáška se koná v prostorách Městské galerie ve Vodňanech (2. patro MÚ - náměstí Svobody)

Vstupné dobrovolné.

KLÁŠTER MILEVSKO

Ve středu 24. 4. v 19 hod.

„Host v Latinské škole“

Bývalá česká sportovní gymnastka, trenérka a významná sportovní funkcionářka

Věra Čáslavská.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Výhra nebo prohra

Veřejnou debatu na téma „Církevní restituce – výhra nebo prohra?“ připravilo společenství věřících Českobratrské církve evangelické (ul. 28. října Č. Budějovice). Pozvání přijali Joel Ruml, synodní senior ČCE a předseda Ekumenické rady církví, Mons. Adolf Pintíř, generální vikář českobudějovické diecéze, a jako moderátor redaktor ČRo Filip Černý.

Přítomna byla asi stovka věřících různých církví, kteří se po přivítání dozvěděli, že původně avizovaný stínový ministr ČSSD ing. Jan Mládek se omluvil. Škoda, mnozí se chystali právě na něj. Na dodatečné pozvání nereflaktovali ani další vrcholoví představitelé ČSSD, např. někdejší premiér Špidla, senátor Stěch či poslankyně Bohdalová. Možná to bylo dobře, debata nebyla narušena vzrušením či osočováním.

Po přivítání jménem Seniorátního výboru jihočeského seniorátu ČCE přednesl úvodní slovo předseda Ekumenické rady církví se zamyšlením, zda přijetí zákona bylo prohrou nebo výhrou. Ozřejmil otázku, že šlo především o uznání dluhu státu, když po roce 1948 došlo ke snaze likvidace církví se zabráním majetku a po roce 1991 nebyl záměr o řešení majetkových poměrů a napravení křivd formou nového zákona uskutečněn. Po celou dobu trvala blokáce majetku, stát necítil svoji odpovědnost, letitý problém neřešily jednotlivé střídající se vlády. Po celých dvacet let se promítala ekonomická situace – devadesátá léta ekonomicky příznivá, po roce 2000 naopak stále se zhoršující. Tím se stát dostával i do dalších dluhů vůči společnosti. Přijetím zákona nejvíce vyhrávají obce tím, že došlo ke zrušení blokáce. Problémy, které zůstaly, si musí vyřešit stát, nejsou problémem církví (porušení blokáce s vydáním majetků). Žel, málo informací se dostávalo mezi veřejnost. Mnozí však byli ovlivněni jen průběžnou mediální masáží v neprospěch církví.

Generální vikář českobudějovické diecéze poděkoval za pozvání a namítl, že nejde ani o výhru, ani o prohru, ale o velkou šanci. Společnost málo diskutuje, vše se prezentuje ve dvou rovinách jako souboj státu a církví. Není ani odborná diskuse, a proto odkázal na zajímavé statě časopisu Dějiny a současnost (č. 2/2013). Stát má být spravedlivý, společnost má formulovat morálku. Všeobecně jsme rezignovali na morálku, nejde přece jen o zákony, ale především musí vládnout etika a morálka. Vše se zvrhlo na pojem „církevní restituce“, ale ve své podstatě je to zákon o vyrovnání vztahu státu s církvemi. Od roku 1948 konečně nastává změna.

Moderátor ČRo doplnil, že veškerá rétorika je vedena před a povolební taktikou a vyzval přítomné k diskusi a kladení otázek. S politováním hned uvádím, že řada diskusních příspěvků nebyla vyřčena jako jasné dotazy, ale obsáhlé osobní výklady, což bylo značně na škodu a odčerpalo drahý čas. Nicméně uvedme ve zkratce alespoň některé připomínky a odpovědi, roz-

J. Ruml

hodně nebyly nezajímavé:

- * Veřejnost se na věc dívá jako na vítězství církví s tím, že jsme chtěli obrát stát;
- * Je dobře, že nemusí dojít k soudním sporům, je tady jistý kompromis, kdy obě strany ustoupily, jde o nový model vyrovnání se s minulostí;
- * Otřesný je postup státu v případě kostela sv. Michala v Praze, ze kterého vznikl noční podnik a dnes by se měl prodat ruské mafii na tržišti;
- * Jsme křesťané, nedělme se na katolíky, evangelíky, vždyť máme jednoho Otce a k tomu se modlíme. Naším úkolem je Láska a tu musíme najít především každý sám v sobě;
- * Kam přijdou peníze, které církev dostaneme? Musíme mít finance na provoz, zaměstnance, do budoucna se musí připravit schopný model samofinancování.
- * Od 1. 1. 2013 se nic nezměnilo? Tou podstatnou změnou bylo zrušení blokáce majetku. Nyní se dohledávají ještě jednotlivé položky.

Co se týká českobudějovické diecéze, má 360 farností, které jsou samostatnými právními osobami a vedou jednoduché účetnictví, některé pak ve smyslu zákona o účetnictví podvojné. Biskupství jako zřizovatel nese odpovědnost za finanční kontrolu a technicko-organizační zajištění. Převážnou část vráceného majetku tvoří lesy, které obhospodařují Lesy ČR, a polnosti, které mají většinou nájemce. Nelze smluvní vztahy vypovědět den ze dne, navíc je potřeba vše provádět s citem, i za cenu krátkodobé ztráty. Vždyť takový les může přinést výnos až za mnoho let a u polností je nutné zachovat určitý agrotechnický režim.

Uvedme, že diecéze bude 17 let dostávat od státu příspěvek na existenci, což je přibližně 80 mil. Kč na mzdy, který se bude ročně o 5 % snižovat. Podstatné je uznání dluhu, který bude

A. Pintíř

stát 30 let splácet, ročně asi 100 mil. Kč. V současnosti má biskupství 250 zaměstnanců, což v mzdové složce činí také 70 mil. Kč. Od 1/1 2014 již nelze vznést další nárok, proto existuje toto přechodné období. Doplňme jen, že Lesy ČR získaly z církevního majetku 1,8 mld. Kč! Nadále by tedy církev měla žít právě z výnosů. Lze doplnit, že cesta formou daňových asignací byla oboustranně shledána jako nevhodná.

Ano, je zde jedna církev – Bratrská jednota baptistů -, která smlouvu se státem neuzavřela. Je to ale stanovisko momentální, konečně bude vysloveno až následně, termín je do konce září. K tomu krátce dodejme, že této otázce tradičně zneužil tisk (Reflex 9/13). Komentuje, jak podivným způsobem bylo u nás majetkové vyrovnání koncipováno. Dále pak u církví zaregistrovaných po listopadu 89 je nepochopitelné, jak si mohly vzít peníze. Baptisté jsou americká církev a v USA je něco takového jako placení duchovních státem nemyslitelné...

V závěrečné diskusi zazněl odkaz na chudobu církve a vystoupení nově zvoleného papeže Františka spolu s kritikou, že církev dostatečně nevystupovala proti asociální politice státu. I tady vznáším námitku, že nejde o posuzování v kontextu potřebného rozsahu. Jistěže se mnozí z nás po celý život snažili v rámci církevního společenství různě pomáhat, třeba se i nedočkali řešení svých podnětů – takže i tady by mělo dojít k „nápravě křivd v řadách vlastních“ a otevřením dveří dokořán navodit zdravější atmosféru se vzájemnou důvěrou a soudržností.

Slova úvodní písně, kterou shromáždění začínalo, se zcela jistě hodí i na závěr. „Před Tebou se, Pane Kriste, králů Králi, dobrovolně skláníme...“

František Růžička, Č. Budějovice
(Příspěvek byl redakčně zkrácen.)

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

KVĚTNÁ NEDĚLE

Jak ten čas neúprosně letí. Sotva únorové Setkání přineslo zamyšlení o tom, jak se dnes postit, už je zde šestá neděle postní - neděle Květná (Palmárum, též Květnice). Přestože již minul první jarní den (20.3.), stále se tomu jaru v letošním roce nějak nechce mezi nás. Stále mrzne, padá sníh. Přesto se věřící vydávali ke svým kostelíčkům, aby si připomněli památný vjezd Ježíše do Jeruzaléma. Přinesené ratolesti se ještě ani nezazelenaly, kočičky pořádně nerozvěly, a tak byl mnohde slavnostní průvod jen improvizovaný v útrobách kostelů.

Nejinak tomu bylo i na Starém Městě jihočeské metropole v kostele sv. Prokopa, kde donesené ratolesti posvětil a slavnostní bohoslužbu měl prof. P. Karel Skalický, který se svými ministranty také při evangeliu četl pašije - umučení našeho Pána Ježíše Krista. Proto se také dříve této neděli říkalo pašijová.

Můžeme připomenout, že od konce 17. sto-

letí byl zvyk přivážet do kostela sochu Krista na oslátku. Tento zvyk vymizel v průběhu 19. století. Kočičky se nadále vkládají ke kříži nebo obrazům svatých, aby chránily naše příbytky. Spolknutí tří kočiček pomáhalo proti bolestem v krku. Několik kočiček se dávalo také dobytku a koním, aby se jim vyhnuly nemoci. Křížky, které se z větviček dělaly, vynášeli hospodáři o Velikonočním pondělí do polí, aby omlazující síla přírody byla posvěcením posílena. O této neděli se také měnil postní jídelníček. Začínaly se připravovat pokrmy ze zeleniny a z kynutého těsta, pekly se figurky zvířat, ptáčků a ještěrek, tedy tvorů, kteří se ve volné přírodě objevují s příchodem jara. Pekly se velikonoční pletence a „jidáše“, jako příprava na Zelený čtvrtek. Odpoledne se pak začínaly předvádět pašijové hry, které se hrály po celý týden.

František Růžicka, Č. Budějovice
(Příspěvek byl redakčně zkrácen.)

Zemřel jáhen Josef Matějka

Ing. Josef Matějka, trvalý jáhen z Volyně, zemřel 17. března 2013 ve věku 85 let.

Narodil se ve zlešické hospodě blízko obce Malenice nad Volynkou 15. 10. 1927. Celý jeho život byl pevně svázán s Volyní a Pošumavím. Šumava a vztah k domovu byly jeho láskou. Rané dětství prožil ve Zlešicích a dále ve Volyni, kde vychodil základní školu. V době války absolvoval dvouletou obchodní školu a do konce války byl zaměstnán. Po válce vystudoval obchodní akademii a dále pak pedagogickou fakultu v Českých Budějovicích. Jako učitel působil ve Vacově, ve Vimperku a ve Volyni. Protože jako věřící člověk neměl v tehdejší režimě ve školství perspektivu, vystudoval dálkově VŠZ v Českých Budějovicích a od r. 1970 byl vedoucím zahradnictví ve Volyni.

V důsledku změny politické situace po r. 1989 mohl po odchodu do důchodu začít studovat Katolickou teologickou fakultu v Praze. Během studia pracoval ještě jako pomocná síla v pohřební službě.

Roku 1994 přijal jáhenské svěcení a konal obětavě jáhenskou službu 18 let až do roku 2012 ve Volyni a okolí. Dvanáct polských kněží vyučil základům českého jazyka a připravil je tak k duchovní službě v českobudějovické diecézi. Za všech těchto okolností vychoval se svou ženou Irenou sedm dětí a přes nepřítelny doby je zajistil a vzděláním uvedl do života.

V každé práci byl velmi svědomitý, zodpovědný a spolehlivý, obětavě plnil všechny úkoly i ve společenském životě, pracoval například aktivně v místním sboru dobrovolných hasičů. Pro svou družnou a přátelskou povahu byl mezi lidmi všeobecně oblíben. Ačkoli zdravotní stav ho donutil v 84 letech vzdát se jáhenské služby, byl stále otevřený lidem a jejich potřebám. Zemřel nečekaně 17. března 2013 před svátkem sv. Josefa.

Bohu díky za jeho plodný život!

-r-

Svěcení kočiček v kostele sv. Prokopa

Zveme vás na Oblastní setkání Katolické charismatické obnovy

VÍRA - POUTA NEBO SVOBODA
Břímě či privilegium, víra nebo dřina

České Budějovice, KD Metropol, 27. dubna 2013 (sobota)

9 hod. - úvod

9.10 hod. - chvály

9.30 hod. - přednáška

10.15 hod. - přestávka

10.45 hod. - přednáška

11.45 hod. - mše sv.

13 hod. - oběd

*Během polední přestávky zpovídání,
přímělná modlitba*

15 hod. - modlitba chval

cca 16 hod. - závěr

Host: P. Michael Špilar

Vstupné dobrovolné, možnost oběda (100 Kč)

Další informace: cbudejovice@cho.cz

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Bednaříková J., Homola A., Měřínský Z. - Stěhování národů a východ Evropy. Byzanc, Slované a Arabové

Právě vydávané dílo se zaměřuje na toto období ve východní Evropě, na Balkáně a v Přední Asii. Líčí postup slovanských kmenů na Balkán a jejich šíření až hluboko na území říše Byzantské, arabskou expanzi do Přední Asie a do Egypta a rovněž i vnitřní změny v Byzanci naporem těchto útočníků způsobené.

Vyšehrad, váz., 557 s., 498 Kč

Eyrovi Linda a Richard - Jak naučit děti hodnotám

Zprostředkovat dětem životní hodnoty je stejně významné, jako je naučit přecházet ulici. Kniha se soustředí na dvanáct hlavních hodnot, které mohou být díky praktickým impulsům, aktivitám, cvičením a příběhům včleněny do výchovy. Každá kapitola je zpracována na 3 úrovních - předškolní dítě, školák a dospívající.

Portál, brož., 156 s., 247 Kč

Honzák Radkin - Jak žít a vyhnout se syndromu vyhoření

Syndrom vyhoření je stav naprostého fyzického a duševního vyčerpání s možnými vážnými zdravotními důsledky. Kniha je určena pro lidi, kteří mají pocit, že jsou pod silným tlakem stresorů a že by se mohli kandidáty vyhoření poměrně snadno stát.

Vyšehrad, brož., 229 s., 248 Kč

Parsons Rob - Deset tipů pro táty

Ratzinger Joseph - Benedikt XVI. - Ježíš Nazaretský - Prolog

Nejnovější díl trilogie přináší výklad příběhů Ježíšova dětství v Matoušově a Lukášově evangeliu. Autor jej čtenářům předkládá jako prolog k dílům věnovaným Ježíšovu veřejnému působení (1. díl) a jeho utrpení, smrti a zmrtvýchvstání (2. díl). Překvapivě čtivě a srozumitelně sleduje a porovnává způsoby, jimiž oba evangelisté už na událostech Ježíšova dětství ukazují, že v Ježíši se naplňují dějiny spásy.

Barrister, váz., 140 s., 245 Kč

Šámal Martin - Emil Holub. Cestovatel, etnograf, sběratel

Dr. Emil Holub (1847-1902) je našim nejslavnějším cestovatelem 19. století. V Africe strávil jedenáct let, procestoval dnešní Jihoafrickou republiku, Botswanu a části Zimbabwe a Zambie. Do Čech přivezl sbírky etnografických předmětů, přírodnin apod., ale také cenné vědecké poznatky z mnoha oborů, výkresy, meteorologické poznámky atd. Vydobyl si slávu a uznání po celém světě; přesto zemřel takřka v zapomnění a chudobě.

Vyšehrad, váz., 463 s., 398 Kč

Spalová Barbora - Bůh ví proč

Studie paměti a režimů moci v křesťanských církvích v severních Čechách je založena na dlouhodobém sociálně antropologickém výzkumu v několika křesťanských společenstvích v severních Čechách. Díky námětu a jeho pojetí a zpracování představuje dílo původní a originální studii.

CDK, brož., 417 s., 398 Kč

PERSONALIA

USTANOVENÍ

P. Mgr. Pavel Berkovský byl s platností k 24. 3. 2013 odvolán z úřadu administrátora farnosti Strmilov a excurrento administrátora farností Blažejov, Člunek a Kunžak, vše vikariát Jindřichův Hradec, a z vikariátní rady vikariátu Jindřichův Hradec. K témuž datu byl ustanoven výpomocným duchovním ve farnosti Drahov, vikariát Tábor.

P. Ing. Jiří Špiřík, Th.D. byl od 24. 3. 2013 ustanoven excurrento administrátorem farností Blažejov, Člunek, Kunžak a Strmilov, vše vikariát Jindřichův Hradec. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

P. Marcin Żelazny, Trhové Sviny, oslaví 10. 5. 2013 desáté výročí kněžského svěcení.

P. Bohuslav Richter, České Budějovice, oslaví 1. 5. 2013 dvacáté výročí kněžského svěcení.

P. Marek Donnerstag, Týn n. Vlt., oslaví 15. 5. 2013 dvacáté výročí kněžského svěcení.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

Josef Matějka, trvalý jáhen, Volyně, zemřel 17. března 2013 ve věku 85 let. Pohřben byl 23. 3. 2013 do rodinné hrobky ve Volyni.

R. I. P.

-acebb-

Docházející exercicie
na téma

**TEN POKLAD MÁME
V NÁDOBĚ HLINĚNÉ**

(2 Kor 4,7)

s P. Martinem Sedloněm, OMI

15.-18. 5. 2013

(duchovní obnova

a příprava na oblátskou pouť)

STŘEDA 15. 5.

17 hod. - farní mše sv.

18-19.30 hod. - přednáška

ČTVRTEK 16. 5. - PÁTEK 17. 5.

9-11.30 hod. - dopolední blok

11.30-14 hod. - prostory Emauz k dispozici
k osobní meditaci, duchovnímu rozhovoru,
občerstvení z vlastních zásob

14-16.00 hod. - odpolední blok

17.00 hod. - farní mše sv.

s tematickou promluvou

18-19.30 - setkání s dotazy nejen k tématu

SOBOTA 18. 5. V 10 HOD.

mše sv. - oblátská pouť

**JE MOŽNÉ SE ZÚČASTNIT
JAKÉKOLI ČÁSTI PROGRAMU!**

*Srdečně zve Římskokatolická farnost
Tábor-Klokoty*

a obláti P. Marie Neposkvrněné

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Hana Pinknerová - Smím být něžná

Je náš den opakujícím se stereotypem, který je nutno nějak přejít? Máme pocit, že naše touha po lásce a citlivost nám pouze ztěžují život? Otevřeme knížku a vstupme do událostí a prožitků všedního dne s otevřeným srdcem, schopným prožívat každý okamžik života jako nevšední a jedinečný.

brožovaná s klopami, 144 s., 149 Kč

**Divo Barsotti - Píseň písní
Duchovní výklad**

Píseň písní je biblická kniha, jejíž alegorické významy přitahovaly velký zástup křesťanských i židovských mystiků. V souladu s celou křesťanskou tradicí se Divo Barsotti pokouší o lectio divina, o modlitební četbu textu, kdy nechá Boží slovo promlouvat ke svému srdci, nechá se jím oslovit a pohnout k novému obrácení.

brožovaná s klopami, 160 s., 189 Kč

Rob Parsons - Deset tipů pro táty

Řada událostí nás přinutí pracovat přesčas, vracet se domů zcela zničený a na druhý den to celé opakovat. S takovými obdobími svého života nemůže nikdo z nás moc udělat. Problém nastává tehdy, pokud se pro takový životní styl sami rozhodneme. Příliš často pak ti z nás, kdo říkají „ano“ celému světu, mají jen „ne“ pro své nejbližší, kteří nás přitom potřebují víc než kdokoli jiný.

brožovaná s klopami, 92 s., 139 Kč

Sally Ann Wrightová, Graham Round (ilustr.) - Skutky apoštolů

Biblické příběhy s hlavolamy

Biblické příběhy a hlavolamy jako je hledání slov, sestavování a srovnávání obrázků, počítání a další činnosti nabízí knížka, která dětem přináší mnoho poučení a zároveň je i pobaví. Děti budou zaujaty zajímavými činnostmi a současně se dozvědí, jak se utvářela a rostla církev vedená Duchem svatým.

brožovaná, 32 s., 89 Kč

Elias Vella - Vnitřní uzdravení (2 CD)

Nahráno při exerciciích pořádaných Charismatickou obnovou ve dnech 7.-13. 2. 2011 na Velehradě.

2 CD, 169 Kč

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší **bohoslužby**, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mši svatou odtud přenášíme v pátek v 18 hodin.

* Ve všední dny v pravidelném čase od 11.05 můžete na Proglasu poslouchat **Čtení na pokračování**. Aktuálně předčítáme z neznámější knihy katolického kněze a spisovatele Františka Hobizala s názvem Šumavská trilogie. Vypráví o životě v pohraničí na přelomu čtyřicátých a padesátých let minulého století, kdy se připravovalo vyhnání sudetských Němců.

* Každé pondělí v 16.00 vás zveme k poslechu duchovního vzdělávacího cyklu. Právě běží cyklus **Církev a věda**, v němž profesor církevních dějin Martin Weis pojednává o historických epizodách ve vztahu představitelů církve a vědecké obce. 15. 4. se bude zabývat problematikou praktik středověké inkvizice. 22. 4. pohovoří o Jezuitách a o tom, zda je vhodné je považovat spíše za reprezentanty temna anebo světla vzdělání. 29. 4. si zaslouží pozornost Učitel národů Jan Amos Komenský. 6. 5. rozvine profesor Weis téma „církev v konfliktu s vědou“. A konečně 13. 5. se výklad zaměří na skutečnost, že církev v novověku ztratila monopol na učení a vzdělání.

* Každé úterý v 9.30 vysíláme především pro maminky na mateřské dovolené magazín **Kafemlýnek**. 23. 4. se budeme věnovat zdravé výživě. Karla Večeřová, která se touto problematikou dlouhodobě zabývá, nabídne své rady, co by mělo tvořit součást zdraví prospěšného jídelníčku. Kdo se do vysílání zapojí svým dotazem nebo názorem, může vyhrát jednu ze tří knížek receptů.

* Dětský magazín **Barvínek** má ve vysílání na Proglasu svoje pevné místo v úterý od 16.00. Na 16. 4. je připravena soutěž Telefonické riskování. 23. 4. nahlédneme hluboko do útrob Mačochy a dáme dětem poznat krásy Moravského krasu. 30. 4. je na programu Dubnový magazín, ve kterém představíme hudební skupinu Marod a navštívíme místo, kde byla vyrobena první kostka cukru na světě. Nebude scházet ani povídání o posledním dubnovém dni a o zvycích s ním spojenými.

* Vždy ve středu v 9.30 naladíte pořad **Dopoledne s Magdou Hauserovou**. 24. 4. zařazujeme v jeho rámci rubriku Vítejte, senioři! Slovo dostane Malcolm Payne, který je poradcem v oblasti politiky a rozvoje v St. Christopher's Hospice v Londýně. Specializuje se na teorii a praxi sociální práce v oblasti péče o lidi s mentálním postižením, komunitní práce a také komunitní služby pro seniory. Výzkumně se zaměřuje na péči o lidi v terminálním stadiu života

a na paliativní sociální práci. 1. 5. uslyšíte oblíbený **Magdazín**, který přinese 1. část medailonku salesiána P. Petra Barana, u příležitosti 80. narozenin. 2. část uvedeme 8. 5.

* **Folklorní okénko** zachytíte každou středu od 16.55. 17. 4. se můžete těšit na jeho podruku Muzikanti, to sú chlapi!

* Hudební týdeník **Oktáva** udává tón pátečního vysílání od 16.55. 19. 4. uslyšíte rozhovor s indickým dirigentem Debashishem Chaudhurim, který od roku 1994 žije v Praze. Již jako dítě hrál na několik hudebních nástrojů a prohlašuje o sobě, že hudba je jeho největší životní vášní.

* O pátečních večerech od 22.00 vám od 12. dubna nabízejí k poslechu cyklus **Křesťanské ctnosti**. V úvodní části interpreté Kateřina Lachmannová a Angelo Scarano vysvětlili, co to vlastně ctnosti jsou, a upřesnili, kterými ctnostmi se budou v cyklu dále zabývat. Následující díly posluchače postupně uvádějí do tajemství božských a také přirozených křesťanských ctností, jako jsou víra, naděje, láska, moudrost, spravedlnost, statečnost a uměřenost.

* Ve čtvrtek 18. 4. ve 22.00 naladíte regionální pořad s názvem „**Němečtí rytíři v Bruntálu**“, který připravilo ostravské studio Hedvika. K tématu pohovoří PhDr. Tomáš Wiesner. -kb-

Římskokatolická duchovní správa v Římově

vás srdečně zve na

JARNÍ POUŤ V ŘÍMOVĚ,

která se koná

v neděli 5. května 2013

k svátku Nalezení svatého Kříže

Mše sv. v předvečer pouti

v sobotu 4. května: 18 hod.

Mše sv. v neděli 5. května

7.15 hod.; 9 hod.

Slavná mše svatá v 11 hod.

slouží Jeho Milost

P. Marian Rudolf Kosík O.Praem.,
opat z Nové Říše

Během dopoledne příležitost k sv. zpovědi
(svátosti smíření)

Svátostné požehnání a zakončení pouti:
14.30 hod.

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Pepa Hes - Buen camino

Nejen o cestě do Compostely

Na pouti se může mezi synem a otcem stát ledacos, proto se před poutníky vynoří i některé nevyřešené situace.

Jeich cesta (camino) se také prolne s aktuálními problémy, které doma řeší osmnáctiletá dcera, ale také jedna mladá učitelka. Knize nechybí vtip ani dramatické situace. Je určena pro středoškoláky i jejich rodiče. *Váz., 108 str., cena 142 Kč*

Jean-Claude Sagne - Bůh, náš Otec

Pokud víra v Boha Otce není jen prázdnou frází v nedělním Vyznání víry, pak živý osobní vztah k nebeskému Otci prozařuje všechny oblasti lidského života a naplňuje člověka svobodou a radostí.

Brož., 256 str., 275 Kč

Raniero Cantalamessa - Prvotiny ducha

Zamyšlení nad 8. kapitolou Listu Římanům

Hluboká a zároveň velmi konkrétní reflexe o působení Ducha svatého v každém křesťanovi, v církvi a ve světě. Autor vychází z 8. kapitoly Pavlova Listu Římanům a ukazuje, že je to Duch svatý, který vede církev kupředu – vstříc Pánovu návratu. *Brož., 88 str., 120 Kč*

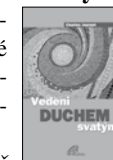
Caroline Schaeferová - Klanět se Bohu v duchu a v pravdě

Adorace se netýká jen určitého okamžiku. Je to celý způsob života. Knížka načrtává vnitřní cestu podobnou putování a zve ke zcela prosté duchovní zkušenosti – „ponořit se“ do přítomnosti Boha, který je tak svatý, že je nám zcela blízký. *Brož., 79 str., cena 99 Kč*

Charles Journet - Vedení duchem svatým

Kázání kardinála Journeta mluví přímo k základním pravdám křesťanské existence: k božským ctnostem, darům Ducha svatého a přebývání Trojice v duši věřícího. *Brož., 103 str., cena 109 Kč*

TÝDEN MODLITEB ZA DUCHOVNÍ POVOLÁNÍ (15.–21. DUBEN)

3x tip na menší knížčky: **Amedeo Cencini: Bůh mého života; Směrem k jádru a Marnotratný Otec.**

Další dva tituly pro ty, kdo hledají své povolání **Philippe Madre: Boží volání a Patrizio Rota Scalabrini: Písmo jako anděl průvodce.** Kniha modliteb za kněze **Prosme Pána žně (v dubnu za 20 Kč).**

www.paulinky.cz

Co nového v katedrále sv. Mikuláše?

Projekt „Turistické, kulturní a společenské zázemí v areálu katedrály sv. Mikuláše a děkanství v ČB“ je spolufinancován z grantu Evropského fondu pro regionální rozvoj (ROP Jihozápad).

Anastáz Jan Opasek

Kněz, arcipat břevnovský, básník, jedna z klíčových postav československého exilu po roce 1968. Narodil se 20. dubna 1913 ve Vídni. V r. 1932 vstoupil v Čechách do benediktinského řádu. Teologii studoval v Praze (1933-1935) a v Římě (1935-1938), kde také dosáhl doktorátu z teologie.

Na kněze byl vysvěcen roku 1938 a rok nato byl jmenován konventuálním převorem tehdy již samostatného břevnovského kláštera. Do funkce opata zvolen v neklidné době roku 1947. V září 1949 byl v rámci akce zaměřené proti klášterům a řeholníkům zatčen a v prosinci 1950 ve vykonstruovaném procesu odsouzen na doživotí za špionáž ve prospěch Vatikánu. Ve vězení strávil 11 let.

Po propuštění pracoval na stavbách (Praha-Petřiny, poblíž jeho domovského kláštera), později v Národní galerii.

Po srpnu 1968 emigroval do Spolkové republiky Německo, konkrétně do benediktinského opatství Rohr v Bavorsku, kam přišli po roce 1945 vyhnání mniši německé národnosti z Broumova. V roce 1972 se spolu s Vladimírem Neuwirthem stává zakladatelem katolického laického sdružení Opus Bonum.

V roce 1990 se vrátil do vlasti. V letech 1990-1993 opat, od roku 1993 arcipat břevnovského kláštera.

Autor básnických sbírek Obrazy (1974), Život upřený do středu (1979), Podvečerní hudba (1979), Vyprahlá krajina (1980) a knihy vzpomínek Dvanáct zastavení (1992).

V r. 1997 přivítal na Břevnově Svatého otce Jana Pavla II.

24. srpna 1999, o svátku sv. Bartoloměje, umírá Anastáz Opasek v Rohru. Pohřeb se koná v bazilice sv. Markéty 3. září 1999, o svátku sv. Řehoře Velikého. K poslednímu odpočinku je arcipat Anastáz uložen na hřbitově v Praze-Břevnově. <http://brevnov.cz>

100. výročí narození Anastáze Opaska

(20. 4. 1913 - 24. 8. 1999)

POSLEDNÍ VĚCI ČLOVĚKA

Nezapomeň,
že vadne listí v podzimu,
že vítr zachycuje hlasy v mlze
neviditelných slov
a úst a postav
vše zapsáno
do děje časů,
nic neztrácí se
i když je neviděno
mlha se zvedne,
závoj smrti,
vše slyším, čtu,
to obsah života
a rozsah soudu

(Život upřen do středu, 1978e)

SLOVA SRDCE

Polaskej mne svými slovy,
tak krásná je tvá řeč,
pramení v tvém srdci,
které je také mé.

Jen slovo přemůže mou bolest
a osamění, smutek osudných let,
kdy jsem byl vyděděn,
však tebou vrácen životu.

Když se za mne modlíš,
je to denní lék
a útěcha v noci
trvající stále a stále.

(Z té dálky, 1990e)